BÉCSI POSTA

A BORNEMISZA PÉTER TÁRSASÁG KULTURÁLIS ÉRTESÍTŐJE

Új sorozat, XVI. évfolyam, 8. (125.) szám **Bécs, 2021. november**

LAPZÁRTAKOR jött a hír: november 22-től háromhetes lezárást vezetett be a kormány. Ezért az *Advent a könyvtárban – Adventi hölgykoszorú* rendezvényünk, őszinte sajnálatunkra, ELMARAD!

Adventi hölgykoszorú

Közeleg az Advent és az ismét elszabaduló járványhelyzet miatt szorongó reménységgel tekintünk eléje. Mikor ezeket a sorokat írom, nem tudjuk biztosan, a Bornemisza Péter Társaság *Advent a könyvtárban című* hagyományos rendezvényét meg lehet-e tartani?

Miből meríthetünk reménységet ilyen nehéz időkben? Az alkotásból és annak legvonzóbb formájából: a körülöttünk élő nők képzőművészetéből! Idei rendezvényünken *Adventi hölgykoszorú* címmel három alkotó: Andorka Hanna, Komáromi Mónika és Bajka Kinga Csengele munkáiból állítottunk össze kiállítást. Az Advent hangulatát felidézi, illetve a képeket, grafikákat Szabó László klasszikus gitárjátéka kíséri. Beszédet mond Wagner Szilárd lelkész.

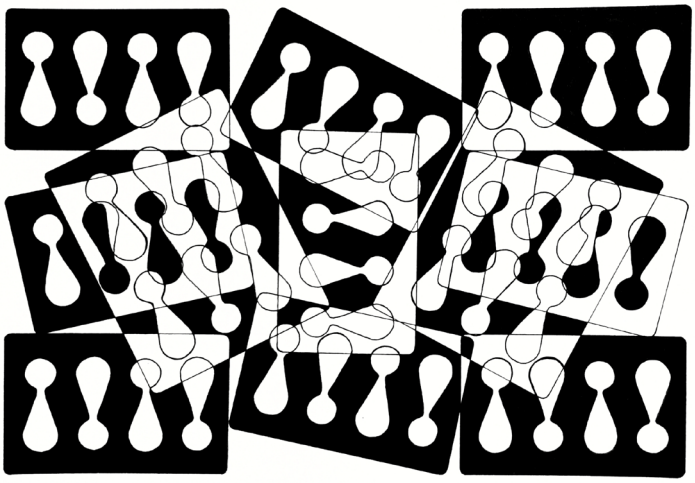

Az oldalon fent, jobbról, Bajka Kinga Csengele mesevilága, lent, balról, Andorka Hanna vitorlás-festménye, míg lent jobbról Komáromi Mónika grafikája látható. mkz

Vitorlások a szalonban

Beszélgetés Andorka Hanna bécsi festőművésznővel

M.K.Z.: Festményeidet nézegetve - a téma, melyre következetesen ráálltál a vitorlásokra korlátozódik - úgy érzem, hogy történeteket mondanak el. Honnan jönnek és hova tartanak vitorláshajóid?

A.H.: A hajóim a múltból jönnek és a jövőbe tartanak. A múltból azért jönnek, mert amikor megismerkedtem a vitorlázással még nem gondoltam, hogy ebből majd több is lehet, hogy valamikor képi ábrázolás lesz belőlük. Idővel kialakult bennem a vágy, hogy az élményeimet ilyenformán adjam át másoknak: a vitorlázást, a hajók szeretetét, a természethez, a vízhez, a szélhez kapcsolódó kellemes érzéseimet. Remélem, hogy festményeim dinamikája és színvilága mindezt jól közvetíti.

M.K.Z.: Hol kötnek ki ezek a hajók? Hol van a te kikötőd?

A.H.: Az én kikötőm Bécsben található, a házi galériámban. A lakást melyben élek, úgy alakítottam ki, úgy rendeztem be, hogy ez a hely nem csak az én, de a festményeim otthona is. Lakásom művészeti galéria, ide van felakasztva képeim nagyrésze, amennyi felfért a falakra. Ezen kívül sok képem a gyűjtőimnél található, megvásárolták őket. Házigalériám a hajóim kikötője, itt várnak a közönségre. Amint a járványügyi lezárások és tiltások után újra lehetőség lesz a szabad látogatásra, nagy szeretettel várom az érdeklődőket.

M.K.Z.: Örömmel fedeztem fel az Interneten, hogy mennyire jelen vagy, számos újságcikkben olvastam rólad, festményeidről és szalonodról. Mára a szalon-jelenség kihalt, te vagy azon ritka művészek egyike, aki nem csak alkot, hanem egy lépéssel tovább megy. Szalont nyitottál, ahol nem csak a saját művészeted mutatod be, hanem igyekszel kezdő, ismeretlen művészeknek is kiállítási lehetőséget teremteni. Vannak visszajelzéseid arra vonatkozólag, hogy valaki újabb lehetőséget kapott volna a szalonodon keresztül?

A.H.: Mi is az a szalon? Estélyekről, rendezvény-sorozatról van szó. Egész estét betöltő szórakozást nyújtunk a vendégeknek. Együttesek, énekesek lépnek fel, van társasági tánc is, és szalonról szalonra saját és a művésztársam festményeit mutatjuk be. Ezek az esték arról szólnak, hogy érezzük jól magunkat, egyben támogassuk a művészetet. Valóban, a szalon-jelenség kihalt, pedig a 19. század első felében Bécsben is nagyon népszerű volt. A tehetősebb asszonyok, azzal szórakoztatták magukat és másokat, hogy szalont tartottak fenn. Igaz, akkoriban ezek a nők mással nem is foglalkoztak, nem dolgoztak. Ez rám nem érvényes, hiszen van polgári foglalkozásom. Mindenesetre én nagyon szívesen szervezem ezeket a szalonokat. Úgy látom, hogy elsősorban a fiatal zenészek körében szalonom ugródeszkát jelentett. Különösen a saját kerületemben, a Józsefvárosban vált ismertté, a kerületi újság is rendszeresen cikkezik róla. Az év emberének is jelöltek 2019-ben.

M.K.Z.: Nem csak a fiatal, kezdő művészeket, de általában a nőket is támogatod. A szalonod eseményeiről készült fotók tanúsítják, hogy ezek nem pusztán vidám társasági együttlétek, hanem diplomáciai küldetést is teljesítő események, mondhatni a női nem nagykövetségi megnyilvánulásai...

A.H.: Igen, ezt jól látod. Elsősorban nőket támogatok, mert úgy érzem, hogy a nőknek nehezebb érvényesülni. Ezért is van minden szalonesten egy női vendégkiállító. Annak ellenére, hogy valóban nagyon igyekszem a hölgyeket támogatni, mégsem vagyok feminista. Sokan ezt gondolhatnák rólam, de ez nincs így.

M.K.Z.: Nem feminista amazonok, hanem különböző generációhoz tartozó, független, alkotó nők a szalonod tagjai, törzsvendégei...

A.H.: Igen, a szalonom minden generáció látogatja. Legidősebb törzsvendégünk egyébként nem nő, hanem férfi és tangótáncos. Most töltötte be 93. életévét! *(folytatása a 3. oldalon)*

NAGY SAJNÁLATUNKRA A RENDEZVÉNY ELMARAD!

~~M E G H Í V Ó~~

~~A Bornemisza Péter Társaság decemberi rendezvényére,~~

~~Advent a könyvtárban~~
~~Adventi hölgykoszorú képzőművészeti kiállítás~~

~~Beszédet mond: Wagner Szilárd evangélikus lelkész~~
~~Kiállítók: Andorka Hanna, Bajka Kinga Csengele és Komáromi Mónika~~
~~Klasszikus gitár: Szabó László~~

~~2021. november 7-én, vasárnap, d.u. 17:30 órakor~~
~~A rendezvény helyszíne: Bécs 6., Capistrangasse 2/15~~

M.K.Z. Minden művész tapasztalja, hogy nem elég a festményt megfesteni, a verset vagy a zenedarabot megírni, hanem valamilyen módon meg kell találnia az utat a közönséghez. Neked, hogy sikerült elérni, hogy észrevegyenek?

A.H.: Miközben festettem, gyakran eljártam kiállításokra és sok művészeti galériát, illetve az e területen tevékenykedő embert ismertem meg. Első alkalommal, 2016-ban, egy csoportos kiállításban mutatkoztam be. Ez volt az indulás, ettől kezdve egyre könnyebb volt, hiszen bekerültem a művészkörökbe. Nagy segítségemre voltak a médiában való szereplések is, például a kerületi újságok, vagy a Wiener Magazin többször közölt rólam és festményeimről cikket. Ugyanakkor, mivel vitorlásokat festek, egy vitorlásmagazin is megkeresett…

M.K.Z. Valóban, festményeid állandó témái a vitorlások. Miért?

A.H.: Mikor festeni kezdtem sok témában kipróbáltam magam és többféle médiummal is dolgoztam. Végül az akrilfestészet és a vitorlások mellett kötöttem ki. Nagyon szépnek találom a hullámokon ringó hajókat, nagyon vonzanak, örömmel festem őket.

M.K.Z.: Honnan hoztad magaddal a vitorlások, a vitorlázás szeretetét? A Balatonról?

A.H. Igen, a Balatonon kezdtem, de aztán vitorláztam az Adriától egészen a Karib tengerig…

M.K.Z.: Sokfelé vitorláztál, de vitorlással is jártad végig a tengereket?

A.H.: Több helyen vitorláztam, de vitorlással nem indultam messzi útra. Bevallom, szeretem, ha biztonságos, elérhető távolságban látom a szárazföldet. Azért sem rajongok, amikor beáll a szélcsend és a hajón sokáig nem történik semmi. Én magukért a hajókért és a tengerért rajongok, festeni szeretek igazán.

M.K.Z.: Művész vagy tehát és nem tengerész. Hogy látod, a vitorlásokra, mint témára való szakosodásod akadály a művészeti életben vagy inkább lehetőség?

A.H.: Én egyértelműen lehetőségként élem meg témaválasztásomat, és ma már galerista körökben is összekapcsolnak engem a vitorlásokkal. A képeim iránt van érdeklődés és a törzsvásárlói gyűjtőköröm is kialakult. Mi több, már másokat is inspiráltam, ma már követőim is akadnak. *(folytatása a 4. oldalon)*

M.K.Z.: A vitorlázás a szabadság szinonimája is lehetne, vagy legalábbis a szabadság keresésének a motívuma. Most, hogy a járvány miatt már egy éve minden a feje tetejére állt, nem csak, hogy utazgatni meg vitorlázni nem lehet, de még a házigalériád és szalonod ajtaját sem nyithatod meg a közönség előtt. Hogyan éled meg ezeket a nehézségeket?

A.H.: Természetesen a helyzet engem is érint, különösen ami a szalonom szervezését illeti. Szerencsére van főfoglalkozású állásom, nem a művészetemből tartom fenn magam, ráadásul a járvány ellenére képeim gyűjtői is visszajárnak. A helyzet lelkileg azért megvisel, várom a jobb időket.

M.K.Z.: Több forrásból olvastam, hogy azon művészek csoportjához tartozol, akik jótékonykodnak is, és festményeikkel különböző egyesületeket támogatnak. Kiket támogatsz és miért érzed ennek szükségét?

A.H.: Első kiállításom helyszínén, az egyik belvárosi galériában megkérdezték, támogatnék-e beteg gyermekeket, az Art for Children szervezeten keresztül, mely rendszeresen karitatív aukciókat szervez és az eladott festmények teljes vételárát erre a célra fordítja. Azonnal igent mondtam. Nagyon fontosnak tartom ezt a kezdeményezést, ezért veszek részt benne. A támogatások szívbeteg, rákos, leukémiás gyermekekhez jutnak el. Ott vagyok a Licht ins Dunkel támogatói között is, és újabban a Wein Aid szervezetet is segítem. Tavaly három festményem adományoztam karitatív célra.

M.K.Z.: Bécsen, Ausztrián kívül volt máshol is kiállításod?

A.H.: Magyarországon résztvettem már több kiállításon, viszont a folyamat megszakadt. A tavaly meghívtak Zágrábba, az Ars Pannonica kiállításra, de a járvány miatt a szervezők sajnos kénytelenek voltak az eseményt lemondani. Itt Ausztriában, Bécsben minden jól alakult. Az első perctől kezdve tárt karokkal fogadtak, szívesen felkaroltak, és minden ellenszolgáltatás nélkül segítettek engem.

M.K.Z.: Köszönöm a beszélgetést! *Kató Zoltán*

Megjegyzés: Aki Andorka Hanna festményeit teljes színpompájukban akarja megcsodálni, kérjük, látogassa meg a Bornemisza Péter Társaság honlapján (bornemisza.at) a Bécsi Postát. Az interjú eredetileg a Bécsi Napló 2021. május-júniusi számában jelent meg.

Interjú Bajka Kinga Csengele amatőr képzőművésszel

MKZ: *Kedves Csengele! A Bécsi Posta lapjain folytatódik sorozatunk, melyben Bécsben élő magyar alkotókat, művészeket szeretnénk bemutatni. Kérlek, röviden mutatkozz be.*

BKCS: Hobbi szinten festek. Különösen a karácsonyi időszakban jönnek az ötletek, akkor vagyok a legkreatívabb, valahogy ebben a várakozásban, hangulatban jön az ihlet. Másik szívügyem a színészkedés, a Svung Bécsi Magyar Színkörbe játszom.

MKZ: *Megmutattad nekem néhány akvarelled. Szelíd, otthonos pasztell-világ. Kérlek, beszélj róluk. Miért áll közel hozzád az akvarell?*

BKCS: Nem mondhatom azt, hogy az akvarell közel áll hozzám, inkább azt mondom, hogy szeretném, hogy nagyon közel álljon, de még mindig ismerkedem vele. Az akvarellel valahogy olyan érzéki és valós színeket lehet összehozni ami jó a léleknek. Legalábbis az én lelkemnek...

MKZ: *Hol tanultad meg a szakmai fogásokat? Ki a tanítód, mestered?*

BKCS: Én Sepsiszentgyörgyön a Plugor Sándor Líceumba jártam, grafika szakon. Valahogy azt éreztem, hogy túl sok a sötét mindenütt, kellenek a színek, így a Waldorf tanárképzésen kóstoltam bele mélyebben az olajfestésbe. Aztán lépésről lépésre a többi festésitechnikával is ismerkedtem. A magam mesetere vagyok.

MKZ: *Melyek a kedvenc bécsi képtáraid, múzeumaid?*

BKCS: Sajnos keveset járok képtárakba. Mindig elhatározom, hogy elmegyek, aztán valahogy kicsúszik az idő a kezeim közül. Interneten szoktam böngészni, technikákat ellesni...

MKZ: *Mennyire kísérletezel szívesen? Kipróbáltad magad más festészeti technikákban is?*

BKCS: Igen, szeretem a kihívásokat...

MKZ: *Hol láthatta eddig a közönség a műveid?*

BKCS: Solymáron és Budapesten állítottam ki olajfestményeim. Akvarelljeimet a Gigesz nevű Facebook oldalamon lehet böngészni.

MKZ: *Nem csak művész, de óvónéni is vagy. Azt meg sem kérdem, annyira nyilvánvaló, hogy rajzoló és festőtehetséged nagy hasznodra vállik az óvodai foglalkozásokon, arra viszont rákérdeznék, mi a helyzet megfordítva: mennyiben befolyásolja művészetedet a gyermekekkel való foglalkozás?*

BKCS: A gyerekektől sokat lehet tanulni, mert az ő világuk olyan tiszta. Ahogy őket el lehet művészettel varázsolni, az fantasztikus! És viszont: ha megragadod ezt az elvarázsolt hangulatot a képen, akkor azt mondom sikerült valami. Amúgy minden más foglalkozás, minden más munka, elveszi egy kicsit a figyelmet az alkotásról, de ez normális...

Köszönöm az interjút! *Kató Zoltán*

Mosolyogni tilos!

Bejelentették, hogy a koronavírus-járvány miatt, a kormányok összehangoltan járnak el világszinten. Ez az egyetlen járható út. Úgy döntöttek, hogy a mosolygást betiltják. Az Egészségügyi Világszervezett (WHO) a döntést valószínűleg jóváhagyja. Végre globális erőfeszítést tesz a politika, hogy ha nem is a vírust, de legalább annak áldozatait, az embereket megzabolázza.

Aki mosolyog az gyanús. Nem képletesen, hanem a szó szoros értelmében az. Akik hónapok óta maszkot viselnek, azok a mosolygásról, mint értelmetlen és fölösleges erőfeszítésről eddig már biztosan leszoktak. Aki a maszk alatt is tovább mosolyog, annak nincs ki az öt kereke, ez pedig azért nem annyira gyakori. Következésképp aki az elmúlt egy évben nem hagyta abba a mosolygást, az csakis maszkellenes, tehát közellenség lehet.

A mai időkben csak a közveszélyes rendzavarók mosolyognak. Mondjon már valaki egyetlen okot a mosolygásra! Nincsen! Aki mosolyog, az érzéketlen a világszintű sok bajjal szemben. Aki ma mosolyog az a kormányzatok fő ellensége. Viselkedése megengedhetetlen, hiszen világjárvány idején semmi nem veszélyesebb a társadalom nyugalmára nézve, mint a társadalmi kritika. Az embereknek vakon meg kell bízniuk vezetőikben, azok képességeitől vagy intézkedéseik eredményességétől függetlenül. Tudjuk, nincsen metszőbb kritika a néma mosolygásnál. Még a legkeményebb autokraták sem viselik el.

A világ fele szerencsére már eddig sem mosolygott. Sokakat pedig, kis erőfeszítéssel, bármiről le, vagy bármire rá lehet szoktatni. Nemzeti, népi karakter kérdése is a dolog. Különösen nehéz a mediterrán vagy a trópusi népek mosolyát betiltani. Ott még arra is képesek, hogy mosolyogva haljanak meg az emberek, míg sokfelé másutt, a mérsékelt vagy hidegebb égövön, mosolytalanul élnek.

Nagyon fontos a kormányzatok munkáját világszinten összehangolni, hiszen egyes országokban sokkal előbb állnak már a mosolytalanság elérésében, mint máshol. Tanulni kell tőlük. Vannak országok, ahol a millió meg millió térfigyelő kamera arcfelismerő programjai különösen a mosolygásra vannak beélesítve. A világ civilizált felén a gyorshajtásért kirótt büntetéseket a posta hozza. Ezt a rendszert kell a mosolygásra is felhasználni. Természetesen korrektül kell eljárni, a büntetőcsekk mellé legyen kötelező a delikvens mosolygós fényképét, mint terhelő bizonyítékot, csatolni. Csoportos mosolygás, vagyis mosolygós csoportkép esetén, mivel ebben az esetben már szervezett bűnszövetkezetről van szó, börtönbüntetés a javallott.

Advent 2020 – 2021 (Kató Zoltán fotója)

Minden iránt, amit betilt a törvény megnő a kereslet. A szeszes italokhoz, kábítószerekhez, dohányárukhoz hasonlóan, a mosolygással kapcsolatban is erre idejében föl kell készülni. Számítani kell rá, hogy a feketepiacon felmegy a mosolygás ára és ha már hiánycikk, feláron a pult alatt fogják osztogatni. Elkerülhetetlen lesz a jól szervezett mosoly-csempészhálózatok kialakulása, egyesek pedig odáig vetemednek, hogy például Afrika vakító mosolyát tervszerűen a mosolytalan Európába be akarják csempészni. A mosoly-prostitúció is megjelenik. Nagyon fontos a szakosodott mosoly-rendőrség felállítása és gyors kiképzése.

Ami a kormányok egymásközti együttműködését illeti, azonnal véget kell vetni világszinten a mosolydiplomáciának, hiszen a kormányoknak és vezetőiknek jó példával kell szolgálniuk polgáraik számára. Hogy egymás iránti békés szándékaikat mégse lehessen félreérteni, ajánlott, hogy vigyorogjanak vagy vicsorogjanak, de az sem baj, ha fennhangon sikítanak.

Aki ezt a végtelenül hasznos újítást nem bírja idegekkel – nyugodtan kapjon nevetőgörcsöt. Jó hír, hogy a tiltás kizárólag a mosolygásra vonatkozik… (*Másréti Kató Zoltán: A sötétség közepe, Brassó, 2021)*

Gyermekek oldala - Gyermekek oldala - Gyermekek oldala.

Weöres Sándor: Száncsengő

Éj-mélyből fölzengő
Csing-ling-ling-száncsengő.
Száncsengő -csing-ling-ling
Tél öblén halkan ring.

Földobban két nagy ló,
Kop-kop-kop- nyolc patkó.
Nyolc patkó -kop-kop-kop
Csönd-zsákból hangot lop.

Szétmálló hangerdő
Csing-ling-ling-száncsengő.
Száncsengő -csing-ling-ling
Tél öblén halkan ring.

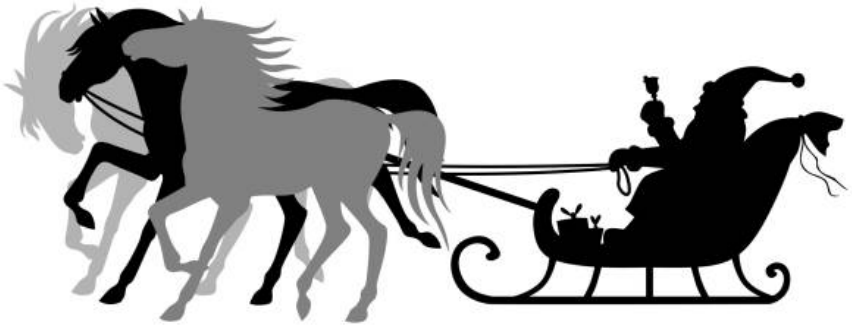

Kis karácsony, nagy karácsony

Kis karácsony, nagy karácsony,
Kisült-e már a kalácsom?
Ha kisült már, ide véle,
Hadd egyem meg melegében.

Kis fenyőfa, nagy fenyőfa,
Kisült-e már a malacka?
Ha kisült már, ide véle,
Hadd egyem meg melegében.

Jaj, de szép a karácsonyfa
Ragyog rajta a sok gyertya.
Itt egy szép gömb, ott egy labda.
Jaj de szép a karácsonyfa!

Kis karácsony, nagy karácsony,
Van-e kolbász a padláson?
Ha nincs a kolbász a padláson,
Nem ér semmit a karácsony.

Kezem, lábam, jaj, de fázik,
Talpam alatt jég szikrázik.
Ha szikrázik, hadd szikrázzon,
Azért van ma szép karácsony!

Béke szálljon minden házra,
Kis családra, nagy családra!
Karácsonyfa fenyőága,
Hintsél békét a világra!

Figyelő Figyelő Figyelő Figyelő

ELŐZETES

A **Bornemisza Péter Társaság** következő, 2022. februári rendezvényének meghívottja Dr. Deák Ernő történész. Az előadás címe: "Töprengés a nyugati magyar szórványokról"
Időpont*: 2022.február 6.-án* , 17:30 órakor**;**
Helyszín: Bécs 6. Capistrangasse 2/15.

Sajnálatunkra a december 5.-re tervezett, „Advent a könyvtárban - Adventi hölgykoszorú" című rendezvényünk, a kormány járványügyi intézkedései következtében ELMARAD!

Tisztelt olvasónk!

A Bornemisza Péter Társaság hálásan köszöni eddigi adományait! Igen nehéz anyagi helyzete ellenére sem havi rendezvényeit, sem a *Bécsi Posta* kiadását nem szándékszik megszüntetni vagy kurtítani. Ehhez azonban az Ön segítségére van szüksége.

Lapszámunkhoz ezúttal csekket is mellékeltünk, azzal a kéréssel, hogy lehetőségei szerint támogassa társaságunk irodalmi-művelődési munkáját, valamint lapunk megjelentetését.

Amennyiben hozzájárulását csekk helyett inkább elektronikus úton (e-banking) kívánja eljuttatni, kérjük, az alábbi adatokat használja:
EmpfängerIn: Peter Bornemisza Gesellschaft
Bankverbindung: Unicredit-Bank Austria, 1020 Wien; Rothschildplatz 1
BLZ: 11000 Konto Nr. 00207578600
IBAN: AT58 1100 0002 0757 8600
SWIFT (BIC): BKAUATWW
Verwendungszweck: Az Ön neve + "Spende"

Hozzájárulását előre is köszönjük!

Tisztelettel*: Andorka Hanna, BPT pénztáros*

KIÁLLÍTÁS

AZ **ÉV KIÁLLÍTÁSA oklevéldíját** nyerte el a **Budapesti Történelmi Múzeum - Aquincumi Múzeum "Zseniális találmányok - Innovatív ötletek: Epizódok az ókori technika történetéből"** című időszaki kiállítása, mely ugyan már bezárt, de virtuális verziója megtekinthető:
http://www.aquincum.hu/zsenialis-talalmanyok-innovativ-otletek/.

Absender: P.b.b.
Péter Bornemisza Gesellschaft
A-1060 Wien, Capistrangasse 2/15.

www.bornemisza.at

"Wiener Post"
Gefördert aus Mitteln der
Volksgruppenförderung.
Erscheinungsort: Wien
Verlagspostamt: A-1060 Wien

Österreichische Post AG Info.Mail Entgelt bezahlt

Medieninhaber und Herausgeber: Péter Bornemisza Gesellschaft, A-1060 Wien, Capistrangasse 2/15. Redaktion: Mag. Zoltán Kató
E-Mail: bornemisza@gmx.at Bankverbindung der Gesellschaft: Unicredit-Bank Austria, 1020 Wien, Rotschildplatz 1
BLZ: 11000. Konto Nr. 00207578600, IBAN: AT581100000207578600; SWIFT (BIC): BKAUATWW